

дъщата при тази имъ радость. И той искаше да види Златка.

Анка прѣдсказваше, че Златка ще стане учителка, защото мѣдро гледала — като учителка; Груйо прѣдсказваше, че Златка ще бѫде много силна ученичка въ училището; Живко не прѣдсказваше нищо, а само увѣряваше всички, че Златка вече го разбира, защото на негова погледъ тя нежно и любезно се усмихнѫла. Ахъ, колко приятенъ бѣше за дъщата този прѣвъ Златкинъ смѣхъ! Всички ѝ ѵѣлунжхѫ.

Цана, като най-голѣма нейна сестра, научи дъщата, че бѫдѫщето на малката Златка е само въ Божиитъ рѫцѣ. — Нито можемъ да кажемъ, говорѣше тя, че ще бѫде учителка, нито можемъ да знаемъ какъ ще се учи въ училището. Всичко това знае Вишния Господь. Ний трѣбва да молимъ всѣки денъ Бога да дава на нашата нова малка сестрица здравие, па като порасте, Той